

низирание на ново възстание, схваща голѣмото възбуждение на духоветъ в. България, влиза въ сношение съ много първенци въ разнитѣ градове, както по-горѣ спомѣнахме, напуска и застава на чело на готвящото се съ центъръ Търново, Елена и Плаковския манастиръ възстание, прѣзъ 1835 година*), печалния край на което е извѣстенъ; заловенитѣ му другари избѣсени, а той като руски офицеръ, пратенъ на заточение въ островъ Самосъ, дѣто прѣзъ 1846 година починалъ.

Спомняйки си за този бѣлѣжитъ синъ на България, за то-

*) П. С. Кършовски Манастиритѣ Плаковския „Св. Илия“ и Капиновския „Св. Никола“. Гл. в. „Независимостъ“, брой 966, 1924 г.